

paa kristeligt Grundlag oprettet Arbejdskolonier, hvor de unge kunde opholde sig gennem flere Aar og gennem Arbejde oplæres og vænnes til selvstændigt, samfundsnyttigt Arbejde.

Kolonierne skulde drives paa store Landejendomme, der udnyttes gennem intensivt Havebrug (Frugter, Asparges, Løg), Pile dyrkning og lign., ved hvilke Produktioner der ikke formenes at paaføres bestaaende Erhverv nogen Konkurrence.

Driften af disse Kolonier skulde efter nogle Aars Forløb kunne hvile i sig selv, medens de til Etableringen af Kolonierne nødvendige Midler tænkes tilvejebragte gennem Kommunerne under Hensyn til disses Forsørgelsespligt overfor de Personer, for hvis Skyld de omhandlede Foranstaltninger træffes, samt ved Støtte fra Staten.

Foreningen har haft Lejlighed til gennem Repræsentanter at redegøre mundtlig overfor Udvalget for sine Tanker, og Foreningen har paa Foranledning af Udvalget, der kunde ønske nærmere Oplysninger om det økonomiske Grundlag for de fremsatte Planer, tilstillet Udvalget den som Bilag 9 aftrykte nærmere Redegørelse med Bilag.

Udvalget ser med Sympati paa „Ungdomsværnet“s Planer, der i deres Realisation sikkert vilde blive til Gavn for mange unge. Det skal her bemærkes, at disse Kolonier, forsaavidt de særlig tænkes oprettet for de unge, der endnu ikke er „slaaet ud“, vil falde udenfor Rammen for de i Forslag til Lov om offentlig Forsorg § 41 omhandlede Kolonier, der tager Sigte paa de Personer, der paa Grund af Hang til Omstrejfen, Betleri, Drikkeri eller lign. mangler Arbejdslyst.

Udvalget finder imidlertid, at det i hvert Fald saa længe der ikke kan opstilles et sikrere økonomisk Grundlag for de foreslaaede Arbejdskoloniers Oprettelse og Drift, maa overlades til det private Initiativ at søge saadanne Kolonier oprettet, uden at man mener paa det foreliggende at turde anbefale Ydelse af offentligt Tilskud til dette Formaal. For saavidt de Kolonier, der maatte blive oprettet, kan betegnes som værende bestemt for „rejsende arbejdssøgende og hjemløse“ Personer, vil de falde ind under det af Udvalget foreslaaede Statstilsyn, jfr. § 2 i det af Udvalget udarbejdede Lovforslag.

Udvalget har drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt der overhovedet i nævneværdig Grad findes hjemløse *Kvinder* i den Forstand, som dette er Tilfældet med hjemløse *Mænd*, samt om, hvorvidt der er Trang til Oprettelse af Herberger eller andre Hjem af den heromhandlede Art for hjemløse *Kvinder*.

Udvalget har gennem de samvirkende Fagforbund indhentet Oplysning herom fra en Række Fagforbund, der i særlig Grad har kvindelige Medlemmer, og Udvalget mener paa Grundlag af de indkomne Besvarelser, at de rejste Spørgsmaal maa besvares benægtende.

Udvalget mener herefter ikke at burde stille Forslag om særlige Foranstaltninger for hjemløse *Kvinder* udover dem, der i Almindelighed foreslaas for hjemløse Personer. Da man dog foreslaar, at Institutioner for hjemløse ikke maa være fælles for *Mænd* og *Kvinder*, vil der efter de foreslaaede Regler, forsaavidt der maatte findes Trang dertil, kunne blive Spørgsmaal om en Pligt for en Kommune til Oprettelse af et Herberg for hjemløse *Kvinder*.

Som nævnt i det foregaaende findes i § 41 i Forslag til Lov om offentlig Forsorg optaget en Bestemmelse om Oprettelse af Arbejdskolonier for saadanne Personer, der paa Grund af Hang til Omstrejfen, Betleri, Drikkeri eller lign. mangler Arbejdslyst. Ifølge Bestemmelsen skal Planer, Reglementer og Vedtægter for Arbejdskolonierne samt Bestyrelsens Sammensætning godkendes af Socialministeren.

For saavidt saadanne Kolonier oprettes, bør de efter Udvalgets Mening inddrages under det af Udvalget foreslaaede Statstilsyn med Herberger og Arbejdshjem m. v., ligesom de bør være underkastet de almindelige Regler, der udfærdiges med Hensyn til saadanne Institutioners Indretning og Drift; hvis der maatte findes Anledning til særlige Regler for den Kategori af Personer, der omhandles i § 41, vil saadanne Regler formentlig